

■ День частини

Завжди там, де найважче

Днями Мобільний прикордонний загін відсвяткував свій чотирнадцятий день народження. Захід був небагатолюдним, адже більшість особового складу сьогодні виконує завдання на державному рубежі. Мобільні бійці прямують на кордон чи в зону бойових дій, коли там стає особливо гаряче і неможливо обійтися без «потужної» підтримки.

5
стор.

■ справи медичні

Після і замість хірургів

Через руки фахівців відділення медичної реабілітації та фізіотерапії Центрального клінічного госпіталю Держприкордонслужби пройшли всі без винятку поранені на сході держави прикордонники. Працювати з бійцями ескулапи починали одразу після повернення з операційної.

6
стор.

■ особистість

Капітан Заповзятість

Відділ прикордонної служби «Приморськ» є одним із найкращих підрозділів у Бердянському прикордонному загоні. І, як відзначають командири, у цьому чимала заслуга заступника начальника відділу з персоналу капітана Володимира Копича.

7
стор.

Прикордонник України

№ 14 (5508)
8 КВІТНЯ 2016 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

України

4
стор.

Заслін від радіації

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,217 млн** осіб та **320 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **334** особи, зокрема, **31** незаконний мігрант

Вилучено **60** одиниць зброї, **3618** боєприпасів та **1** кг психотропних речовин

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **4,169 млн** гривень

■ коротко про головне

Щоб зцілилася душа і тіло

У Новомосковському районі на Дніпропетровщині відкривається новий реабілітаційний центр для бійців АТО. Його створюють на базі обласної фізіотерапевтичної лікарні «Солоний лиман». У терапевтичному відділенні закладу облаштують 20 двомісних палат, де військові покращуватимуть здоров'я за допомогою лікувальної фізкультури, психологічної релаксації, мінеральної води та цілющих грязей. Тут лікуватимуть не лише фізичні травми: кваліфіковані фахівці проводитимуть і психологічну реабілітацію. Наразі розроблено спеціальну програму психоемоційного розвантаження. У ній – сеанси гіпнозу й аутотренінгу, голко- та рефлексотерапія. Центр буде обладнано сучасним устаткуванням. Тритижневий оздоровчий курс – безкоштовний. Проект реалізується спільними зусиллями облдержадміністрації та німецької компанії GIZ, яка виділяє на це півтора мільйони гривень.

Олена ТАЩИЛІНА

По прописку – до сільради

Із 4 квітня в Україні змінилися правила реєстрації місця проживання. Тепер ці повноваження здійснюватимуть виконавчі органи місцевих громад. Таке нововведення передбачено законом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг». Ним визначено, що органом реєстрації відтепер є виконавчий орган сільської, селищної або міської ради чи сільського голови. Загальна процедура та вимоги щодо переліку документів, необхідних для реєстрації, суттєво не змінилися. Штампи до паспортів громадянина України проставлятимуть органи реєстрації за винятком випадків відновлення втрачених документів та оформлення першого паспорта громадянина України. Місцеві громади також передаватимуть інформацію про реєстрацію місця проживання для внесення до Єдиного державного демографічного реєстру. При цьому існуюча реєстрація громадян залишається чинною і жодних переоформлень не потребує.

Василь ДРОЗДОВ

Своя хатинка край села

2016 року в Держбюджеті передбачено 40 мільйонів гривень на реалізацію програми «Власний дім». Ще майже 64 мільйони повинні виділити місцеві бюджети. Скористатися програмою можуть учасники АТО та внутрішньо переміщені особи за умови проживання у сільській місцевості або переселення туди для постійного проживання. Для підтвердження права на одержання кредиту позичальник повинен представити довідку органу місцевого самоврядування про ведення особистого селянського господарства або довідку про працевлаштування.

Юрій ЗАНОЗ

■ демобілізація

Із шаною й честю

Днями у Краматорському прикордонному загоні відбулися урочисті заходи з нагоди демобілізації військовослужбовців четвертої хвилі. З радістю і смутком проводжав додому своїх вірних побратимів згуртований військовий колектив, що несе службу на одній з найгарячіших ділянок українського рубежу.

Дмитро ЯРОВИЙ

Рівно рік тому вони залишили цивільне життя, своїх рідних та затишні оселі. Ці хлопці надягли зелені берети та стали у стрій, бо на їхню землю прийшла біда. Як справжні чоловіки залишатися осторонь вони не могли. Так у протистоянні з ворогом день за днем гартувалося братство воїнів Краматорського прикордонного загону.

■ навчання

До служби на кухні – готові!

Для прикордонників важлива не лише професійна підготовка, але й те, щоб охоронці кордону були вчасно та смачно нагодовані. Тому в Навчальному центрі підготовки молодших спеціалістів Держприкордонслужби здійснюється навчання за спеціальністю «військовий кухар».

Катерина СОРОКОПУД

Нещодавно 15 курсантів, які вже мають відповідну освіту в харчовій галузі, закінчили навчання. Загалом підготовка тривала близько 2,5 місяця. За цей період кухарі отримали достатній рівень теоретичних знань і практичних навичок з організації харчування особового складу в стаціонарних та польових умовах.

По завершенні курсів кожен курсант повинен уміти самостійно проводити первинну кулінарну обробку сировини, формувати та

■ на часі

Інженерії – спільні дії

За ініціативи львівських «зелених кашкетів» у п'яти прикордонних районах – Володимир-Волинському, Іваничівському, Сокольському, Жовківському та Яворівському – відбулися наради з керівниками райдержадміністрацій, головами районних і сільських рад, представниками трудових колективів та установ.

Ярослава МЕЛЬНИК

Основним лейтмотивом таких заходів стало налагодження та вдосконалення співпраці правоохоронців з громадськістю щодо сприяння в інженерному облаштуванні державного рубежу з країнами ЄС. Зустрічі відбувалися у формі конструктивного діалогу, під час якого обговорювалися пропозиції сторін, визначалися шляхи вирі-

«Ніколи не забуду людей, з якими проходив службу в зоні АТО. Всі вони – справжні герої. Коли йшов до війська, до кінця не розумів усієї важливості покладеної на мене місії, – ділиться думками демо-

білізований Іван. – Але зараз переконаний, що без особистого внеску кожного, ми не зможемо збудувати міцну цілісну державу. Вважаю, що свій внесок я зробив. Однак, якщо буде потрібно, знову стану у стрій не вагаючись».

Урочисте зібрання відбувалося за всіма військовими канонами. З напутнім словом звернувся до тепер вже колишніх підлеглих заступник начальника загону полковник Руслан Цимбал. Він широко подякував бійцям за сумлінне виконання свого військового обов'язку та побажав успіхів у цивільному житті.

За віддане служіння українському народові, особистий внесок у забезпеченні обороноздатності держави, мужність і героїзм багатьом демобілізованим вручили державні та відомчі нагороди, а окремо – посвідчення учасників бойових дій. Крім цього, рідні та колеги кращих військовослужбовців отримують листи вдячності від командування загону.

панірувати напівфабрикати, готувати страви з концентратів, порціонувати (комплектувати) та роздавати страви масового попиту. Однак найголовнішим для військового кухаря, звичайно, є вміння розгортати польові технічні засоби приготування їжі на місцевості та готувати на них.

– Кухарі-прикордонники проходили навчання з етики та культури спілкування, а також вивчали види обслуговування. Отримані знання курсанти реалізовуватимуть під час військової служби, а також якщо виникатиме необхідність організації прийомів офіційних делегацій та загалом у повсякденному житті, – розповідає інструктор виробничого навчання Аліна Болюк.

Проте основою цих курсів була професійно-практична підготовка, яка проводилася на базі їдальні Навчального центру та в польових умовах. Під час практики викладачі звертали увагу на точне дотримання кулінарних і санітарно-гігієнічних норм. Також прищеплювалися навички самостійного приготування страв високої якості та їх естетичного оформлення.

Під час занять у польових умовах викладачі ділилися маленькими кулінарними хитрощами.

– Якщо закінчився чай, можна використувати дрібно нарізані гілочки фруктових дерев, а з перетертих жолудів виходить напій, схожий на каву. Щоб надати борщу пікантного смаку – додати кропиву, – зазначає офіцер-викладач відділення підготовки кухарів молодший лейтенант Антон Крижанівський. Він як ніхто інший знає ці секрети, адже сам майже три місяці виконував завдання з охорони державного кордону в зоні проведення АТО.

має надавати прикордонникам всебічну допомогу в налагодженні зразкової інфраструктури.

А сьогодні це – очистка просік, відновлення контрольних-слідових смуг, рокадних доріг, стежок, належне утримання і ремонт прикордонних та інформаційних знаків, а також нарощування системи інженерних загорожень на напрямках імовірного руху незаконних мігрантів і транспорту як на «зеленці», так і в пунктах пропуску.

Тож з квітня у Львівському загоні розпочався перший етап виконання плану визначених інженерно-будівельних робіт. До цього залучено максимальну кількість персоналу, членів громадських формувань, шефських організацій та місцевих мешканців Львівської й Волинської областей. На допомогу їм виділено майже сорок одиниць техніки та засобів малої механізації.

Такі спільні дії, безумовно, сприятимуть підняттю на вищий рівень правопорядку на державному рубезі з нашою сусідкою – Польщею.

шення та строки виконання запланованих робіт. Адже, як одноголосно зазначали представники влади і громадськості, завданням номер один для місцевого населення є безпековий фактор в охороні кордону. Тож воно

■ ювілей

Двадцять років лідерства

12 квітня виповнюється 20 років від дня заснування основи основ Національної академії Держприкордонслужби імені Богдана Хмельницького – кафедри тактики прикордонної служби. Ціла плеяда талановитих викладачів упродовж двох десятиліть працювала над тим, аби підготувати гідне поповнення захисників кордону та сформувані у них найкращі професійні якості. З початку створення кафедри для відомства підготовлено більше п'яти тисяч офіцерів – це і є основним здобутком підрозділу.

Володимир ЗАХАРЧУК

Історія кафедри бере відлік з квітня 1996 року. Першим її начальником став кандидат військових наук, доцент, полковник Василь Серватюк. Саме під його керівництвом відбулося становлення кафедри тактики прикордонної служби як провідного структурного підрозділу вишу та впровадження в навчальний процес новітні педагогічні розробки.

Перший колектив підрозділу був невеликим, проте згуртованим та відданим улюбленій справі. Своєю роботою він розпочав з «чистого аркуша», та вже за перші роки зумів створити потужну навчально-матеріальну базу: спеціалізовані класи, навчальну прикордонну заставу на польовому центрі тощо. Тоді ж було видано перші посібники, які й сьогодні допомагають молодим прикордонникам опанувати професію.

У різні роки начальниками кафедри були кандидати військових наук, доценти, полковники – Ю. Лазоренко, В. Баратюк, В. Сторожук, Г. Магась, які підтримували започатковані традиції та впроваджували в життя нові підходи до навчання курсантів.

У квітні 2014 року начальником підрозділу призначено кандидата педагогічних наук, доцента, полковника Олега Трембовецького. Він згуртував колектив активних, відданих Батьківщині та своїй справі офіцерів, які у складний для України час не тільки займаються педагогічною роботою, а й захищають нашу країну зі зброєю в руках.

З початком анексії Криму та окупацією східних областей нашої держави набуло актуальності посилення військової складової в охороні рубежів. Саме тому програми навчання курсантів на кафедрі тактики прикордонної служби вимагали кардинальних змін. І колектив успішно виконав поставлене завдання.

Сьогодні підрозділ є однією з ключових ланок у підготовці майбутніх офіцерів. Його навчально-матеріальна база дозволяє організувати ефективний освітній процес підготовки майбутніх офіцерів, а викладацький склад оперативно реагує на нові

з березня 2014 року персонал кафедри бере безпосередню участь у складі мотоманеврених груп, тактичних угруповань, силах спеціальних операцій тощо.

Сьогодні у підрозділі працює 21 викладач. З них – 13 кандидатів наук, а також один професор і п'ять доцентів. Для підвищення рівня професійної майстерності педагогів регулярно проводяться методичні заходи, під час яких вони обмінюються досвідом та опановують інноваційні методи навчання курсантів. Крім цього, викладачі система-

На кафедрі працює 21 викладач. З них – 13 кандидатів наук, а також один професор і п'ять доцентів.

тично проходять стажування в органах охорони держкордону та у навчальних центрах прикордонних відомств Європи й Америки, зокрема, в Академії Федеральної поліції Німеччини, навчальних центрах Прикордонної Варти Польщі, Академії Міністерства внутрішніх справ Словаччини, Спеціальній школі Прикордонної охорони Угорщини. Також науково-педагогічний персонал кафедри бере активну участь у підготовці мультиплікаторів для проведення занять зі спільного патрулювання.

Кафедра бере активну участь у підготовці майбутніх офіцерів-прикордонників за всіма напрямками підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра. Теоретичні знання та практичні навички курсанти набувають під час вивчення дисципліни «Тактика прикордонної служби», яка охоплює такі розділи: «Основи охорони державного кордону», «Охорона державного кордону прикордонним підрозділом», «Управління службою прикордонного підрозділу» та «Управління прикордонним підрозділом».

Колектив академії активно працює над впровадженням у життя програми заходів щодо покращення результативності навчання, започаткованої ректором НАДПСУ полковником Олегом Шинкаруком. ■

■ гарячі будні

Без качки, риби та ондатри...

Прикордонний наряд відділу «Ізмаїл», що ніс службу поблизу села Матроська на Одещині, зупинив для перевірки автомобіль «УАЗ». Стандартна процедура обернулася несподіванкою: водій навідріз відмовився надати прикордонникам документи і шосили натиснув на педаль газу. Далі події розвивалися блискавично: розтягнутий «кактус» лише підсилив агресію порушника та спонукав до небезпечних маневрів. І лише після попереджувального пострілу транспортний засіб зупинився, а на водія та пасажирів одягнули металеві кайданки. Під час перевірки з'ясувалося, що в обох затриманих немає ніяких документів. В автівці знайшли майже 200 кілограмів свіжовилоненої риби, дві впольовані качки та дві ондатри. Про подію прикордонники повідомили поліцію, підрозділи рибоохорони та охорони навколишнього середовища в Одеській області. За порушення правил прикордонного режиму на обох порушників складено адмінпротоколи та накладено штраф. Окреме судове рішення очікує на них і за непокору вимогам співробітників Держприкордонслужби.

Ігор ПЕРЕГНЯК

Літуні-підпільники: епізод третій

Канал переміщення незаконних мігрантів та гелікоптер, яким, за попередньою інформацією, порушники переправляли нелегалів, виявили під час міжнародної операції на Закарпатті. Заходи проводилися спільно з правоохоронними органами Словаччини з використанням малих літальних апаратів. В результаті прикордонники Чопського загону разом зі співробітниками СБУ в районі села Порошкове Перечинського району виявили спортивний гелікоптер та трьох осіб – двох пілотів і місцевого мешканця. Під час затримання порушників прикордонникам довелося стріляти вгору, оскільки останні чинили опір. Варто зауважити, що один із пілотів вертольота вже втретє затримується співробітниками прикордонного відомства. Нещодавно він літаком переміщував велику партію контрабандних сигарет.

Людмила ТКАЧЕНКО

БК для терориста

У контрольному пункті в'їзду-вийзду «Зайцеве» прикордонники Краматорського загону спільно з представниками фіскальної служби виявили партію набоїв, які намагалися переправити на підконтрольну бойовикам територію. Приховані боєприпаси перевозив в автомобілі «ВАЗ» наш 28-річний співвітчизник, котрий прямував із Бахмута у Миколаївку. Цікавим є той факт, що патрони їхали під виглядом звичайної поштової посилки, яку виявили у багажнику «Жигулів» у результаті поглибленого огляду. Зловмисник віз 10 упаковок з патронами калібру 7,62 міліметра – загалом 200 штук.

Олександр ШАПОШНИК

■ співробітництво

Заслін від радіації

В ОКПП «Київ» представники Держприкордонслужби провели зустріч з американськими донорами проекту міжнародної технічної допомоги «Виявлення та припинення ядерної контрабанди», під час якої відбувся навчальний тренінг щодо порядку дій у разі виявлення у пунктах пропуску радіоактивних матеріалів.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Уряд США був і залишається головним партнером українського прикордонного відомства у розбудові технічного потенціалу служби. Одним із найскрапівших прикладів є співробітництво Держприкордонслужби та Національної адміністрації з ядерної безпеки Міністерства енергетики США, розпочате ще 2005 року. Так, разом із американською стороною прикордонники встановили 450 систем радіаційного контролю у 68 сухопутних, авіаційних та морських пунктах пропуску.

Варто також зазначити, що наша Служба переосмислює підходи до системи національної безпеки. У цьому контексті шукається заміна російському обладнанню «Янтарь», натомість пункти пропуску починають облаштовувати системами радіаційного контролю американського виробництва Rapiscan.

У результаті нещодавніх законодавчих змін вся відповідальність за радіаційний контроль на державному рубежі лежить на прикордонниках. Тож у ході зустрічі представники Міністерства енергетики США разом із «зеленими кашкетами» обговорювали можливі шляхи покращення роботи в цьому напрямі. Зокрема, піднімалося питання якості модернізації наявного обладнання, можливостей придбання сучасних приладів та належної підготовки персоналу для роботи з ним.

Після активного обговорення українська сторона на чолі з начальником ОКПП «Київ» полковником Едуардом Матусяком

продемонструвала для американських експертів процес перевірки багажу пасажирів на наявність радіоактивних предметів. Зокрема, американським гостям було наочно продемонстровано схему дій правоохоронців у випадку, якщо рамка, через яку прямують всі пасажирі на вихід, спрацює відповідними звуковим та світловим сигналами.

До пасажирів одразу прибув прикордонний наряд, який за допомогою переносного девайсу для виявлення предметів з радіоактивними ізотопами провів повторний огляд особи, а також його ручної кладі. Самим багажем займалися співробітники фіскальної служби, а ось оформлення правопорушення та подальше лабораторне дослідження виявленого предмета проводить екологічна служба. Зі своїм основним завданням – виявлення та затримання радіоактивного матеріалу – прикордонники впоєналися.

Заступник керівника Департаменту нерозповсюдження Національної агенції з ядерної безпеки Міністерства енергетики США Енн Харрінгтон зазначила, що приємно вражена тим, наскільки серйозно українські прикордонники підходять до питань боротьби з ядерною контрабандою. Вона також запевнила, що разом із колегами з Посольства США в Україні намагатимуться якомога швидше розробити план дій стосовно модернізації систем радіаційного контролю на українському рубежі, підкреслюючи, що в світі добре усвідомлюють, наскільки важливо забезпечити тутешніх правоохоронців усім необхідним, адже вони – перша лінія захисту держав евростільноти. ■

■ навчання

Тест на реакцію

У Чорному морі проходить активна морська фаза стратегічних командно-штабних навчань з відбиття масштабної агресії «Весняний грім – 2016».

Нагала ГУМЕНЮК

Спочатку пройшли перевірку на пильність лінійні підрозділи Держприкордонслужби. У районі населеного пункту Приморське, що на Одещині, на берег висадилася «диверсійно-розвідувальна група» із шести осіб. Прикордонний наряд зафіксував присутність невідомих, викликав підмогу та організував спостереження. А тим часом «ДРГ» розбилася на дві частини, які вирушили у різних напрямках. Утім, задум провалився: завдяки злагодженим діям прикордонних нарядів вже незабаром усіх порушників було затримано.

Морохорона Держприкордонслужби була представлена кораблем «Миколаїв» та катером «Одеса». Прикордонники виконували артилерійські стрільби зі знищення повітряної цілі, вели попереджувальний вогонь та ураження судна-порушника, а також відпрацьовували вправи із знешкодження диверсійних груп бойових плавців. Усі мішені знищено незважаючи на певні ускладнення через туман та трибальні хвилі.

Планом навчань також передбачалося відпрацювання взаємодії з ВМС Збройних Сил України. За легендою було обстріляно

прикордонний корабель «Миколаїв». У результаті в машинному відділенні виникла пожежа, двоє членів екіпажу отримали термічні опіки та отруєння продуктами горіння. Команда належно відпрацювала програму самостійної боротьби за живучість і надала первинну медичну допомогу товаришам.

Другим етапом стало залучення до ліквідації аварії чергових рятувальних сил флоту. Останні оперативно евакуювали поранених до свого плавучого лазарету та спільними зусиллями погасили уявну пожежу. Проте корабель втратив хід і самотужки дістатися бази вже не міг. Тому було вирішено буксирувати його спеціалізованим судном забезпечення.

На наступному етапі морські прикордонники відпрацювали унікальний спосіб буксирування пошкодженого катера – кормою вперед. За легендою він натрапив на міну, внаслідок чого було пошкоджено носову частину. Такий спосіб складний та незручний, але пам'ятаючи золоте правило: «Важко у навчанні, легко у бою», морські прикордонники використали свій потенціал максимально.

Після повернення на базу проведено аналіз прорахунків та заохочення кращих. Але найголовніше, що дають такі навчання, – це неоціненний досвід, можливість на практиці підготуватися до несподіваних ситуацій та відчуття сили взаємодії на всіх рівнях. ■

■ День частини

Днями Мобільний прикордонний загін відсвяткував свій чотирнадцятий день народження. Захід був небагатолюдним, адже більшість особового складу сьогодні виконує завдання на державному рубежі. Це природно, тому що специфіка служби загалом, передусім, у тому, що його бійці прямують на кордон чи в зону бойових дій, коли там стає особливо гаряче і неможливо обійтися без «потужної» підтримки.

Володимир ПАТОЛА

Понад 250 військовослужбовців загалом протягом 2015 року діяли у складі сил спеціальних операцій, оперативновійськових відділів чи автономних мобільних груп у зоні АТО. Також торік бійці та командири Мобільного загалом більше шістдесяті разів виїжджали на кордон та в зону АТО. Майже вісімсот транспортних засобів, серед яких – літальні апарати, близько 130 затриманих порушників державного кордону, півтисячі набойів і три десятки ампул ртуті, призначених для виготовлення детонаторів, – неповний список минулорічних здобутків Мобільного загалом. Серед вилученої зброї – елітні бойові пістолети Heckler & Koch, а також солідний боєзапас для них.

Завжди там, де найважче

Командир частини полковник Олександр Чижов привітав своїх пілеглих зі святом та висловив особливу вдячність тим, хто проходить службу в загалом з моменту його заснування, чий досвід і професіоналізм дозволили підготувати до непростих завдань уже не одне покоління «спеців». Серед «аксакалів» – підполковник Сергій Допіряк, старший лейтенант Володимир Плаха та старший прапорщик Олександр Шаховець.

Через особливий характер завдань, більшість бійців загалом пройшли кризу горнило війни. На жаль, не обійшлося і без втрат. 11 липня 2014 року під час евакуації поранених в бою біля пункту пропуску «Довжанський» героїчно загинули старші сержанти Василь Поля-

ков та Анатолій Луцко. Їхню пам'ять і пам'ять усіх, хто не повернувся з бойового завдання, присутні вшанували хвилиною мовчання.

Привітали іменинників і вручили відзнаки найкращим колишнім командирам загалом – полковники Сергій Сердюк і Денис Єфімов, голова Дарницької райдержадміністрації Геннадій Синцов, представник Української Православної Церкви Київського Патріархату протоієрей Миколай. За постійну турботу й допомогу відзначено голову правління благодійного фонду «Підтримай армію України» волонтера Ганну Сандакову.

Головне у небезпечній службі – надійний тил. День народження, хай і прикордонного загалом, – свято сімейне, тож сим-

волічно, що на завершення урочистої частини вартівні рубежів подякували тим, хто дочекається їх будь-коли і звідки завгодно та вручили квіти дружинам військовослужбовців.

Настрій присутніх підняли своїм феєричним виступом артисти Академічного ансамблю пісні й танцю Держприкордонслужби, а наймолодші учасники свята – діти – мали можливість ближче познайомитися зі зброєю, технікою і спорядженням.

Передбачити усього, а тим паче, в сьогоднішні непрості часи неможливо. Однак доки існує Мобільний прикордонний загін, кожен прикордонник знає: навіть якщо усе піде не так, на допомогу придуть ті, для кого діяти в екстремальних умовах – нормальна робота. ■

■ автопарк

«Швидкі» для залізних коней

В Окремії комендатурі охорони і забезпечення відбулася презентація сучасних мобільних ремонтних майстерень, які дозволяють виконувати широкий спектр різноманітних робіт: евакуацію, діагностику, ремонт і планове обслуговування техніки в польових умовах.

Володимир ПАТОЛА

Нові ремонтні майстерні обладнані на базі вантажівок, отриманих відомством у рамках міжнародно-технічної допомоги. А наповнити їх необхідним устаткуванням допомогли волонтери.

У рамках заходу вартівні рубежу продемонстрували роботу швидко обладнаної майстерні на базі всюдихідного вантажного автомобіля Iveco Trakker. Вона призначена для обслуговування і ремонту новітніх зразків техніки, таких як «КрАЗ Кугуар», «Форд», «Фольксваген» та інших. Обладнання дозволяє розгорнути декілька спеціалізованих постів: зварювальний, кузовних робіт, діагностування, шиномонтажу і навіть автомийку.

Демонструє новинку заступник коменданта – начальник відділу технічного забезпечення Окремії комендатури охорони і забезпечення підполковник Олег Гончар.

– Iveco Trakker, на якому встановлено відповідне обладнання, здатен швидко доїхати

в будь-яке місце, де необхідно здійснити ремонт або евакуацію. Тягово-зчепний пристрій дає можливість буксирувати як легкі, так і важкі службові автомобілі, зокрема й БТР. У передній частині – лебідка з тяговим зусиллям понад 25 тонн, що дозволяє «визволяти» авто, які застрягли або ж перекинулися, – пояснює офіцер.

Фахівці стверджують, що за допомогою системи спеціальних блоків, котрі входять у комплект, можливості лебідки можна збільшити до 40 тонн. Тож машина може витягнути з болота танк, важчий за неї у 2,5 разу. Крім цього, машина обладнана маніпулятором вантажопідйомністю 1700 кілограмів. Монтаж і демонтаж важких вузлів та деталей проводиться механізовано, максимально безпечно для людей і практично без зайвих фізичних зусиль. А інструменти, якими оснащено майстерню, дають можливість здійснювати повний спектр робіт у польових умовах. У комплекті є всі необхідні ключі, пристрої, потужний компресор та генератор. Комплекс здатен працювати повністю автономно. Його

екіпаж – п'ять осіб. Дев'ять таких машин уже виїхали на Схід. Десята, яку презентували журналістам, вирушила у зону АТО одразу ж після демонстрації.

– Ми придбали ці автомобілі за рахунок реалізації міжнародно-технічних проектів. – розповідає начальник управління озброєння і техніки Адміністрації Держприкордонслужби полковник Сергій Букоємський. – Оснащення здійснили разом з волонтерами. При цьому врахували стандарти НАТО та наш власний досвід у зоні проведення АТО. Орієнтовна вартість майстерні з усім обладнанням – 5–6 мільйонів гривень.

– На жаль, раніше цим питанням не приділялося достатньо уваги, – продовжує полковник Букоємський. – Однак новітнє озброєння і військова техніка, які отримало відомство в останні роки, потребують і сучасного обслуговування. Насамперед – для надання належної допомоги підрозділам, які виконують завдання у відриві від основних місць базування, зокрема й у зоні проведення АТО. Майстерня МТО АТ на

базі ЗПЛ-131 – автомобіль, який дістався нам у спадок від радянського парку, функціонує й сьогодні, однак не може повною мірою забезпечити виконання необхідного комплексу робіт. Тепер її є чим замінити.

За словами начальника управління озброєння і техніки, завдання, які виконують екіпажі, непрості навіть для кваліфікованих співробітників СТО. Однак сьогодні у відомстві достатньо спеціалістів, освіта і досвід яких дозволяють обслуговувати нову техніку в польових умовах.

– Оновлення прикордонного парку – однозначно правильне рішення, – зазначає Вахтанг Джугашвілі – директор компанії «Пульсар-експо», яка власним коштом допомагала дообладнувати майстерні. – Звичайно, «Фольксвагени», «Форди» та інша техніка вимагають більш кваліфікованого і своєчасного обслуговування, але їх ресурс і надійність значно вищі у порівнянні з радянськими чи російськими зразками. Прикордонники вчать швидко, і при наявності відповідного інструментарію іноземна техніка не стане для них проблемою.

– У нас великий досвід обслуговування автомобілів, – продовжує директор компанії. – Ми тісно співпрацювали з підрозділами ЗСУ, зокрема й танковими, тож мали можливість максимально підігнати комплектацію та обладнання майстерень до тих умов, у яких їм доведеться працювати. Пріоритетною була не ціна, а надійність. Один із основних критеріїв конструктивних рішень – безпека людей. Хочеться побажати прикордонникам, щоби нові механічні друзі полегшували їхню складну й небезпечну службу. ■

■ справи медичні

Після і замість хірургів

ставлять пацієнтів «на ноги» фахівці з медичної реабілітації

На робочому столі начальника відділення медичної реабілітації та фізіотерапії Центрального клінічного госпіталю Держприкордонслужби підполковника медичної служби Олени Петракевич я помітив товсту книгу. Загалом у цьому не було нічого дивного: більшість медиків тримає «під рукою» різноманітну профільну літературу. Вона просто необхідна, коли потрібно підібрати індивідуальну схему лікування, замінити хворому препарат чи уточнити діагноз. Однак та книга мала промовисту назву – «Медична реабілітація. Підручник». Саме з неї ми й почали розмову.

Спілкувався Андрій КУЧЕРОВ

СТАВЛЕННЯ ДО ФІЗИОТЕРАПІЇ ЗМІНЮЄТЬСЯ

– Це дуже затребувана книга, – говорить Олена Ливанівна. – Поки що вона видана невеликим накладом – всього 250 екземплярів. Проте це означає, що про реабілітацію та фізіотерапію нарешті заговорили як про окремий напрямок медицини. У Європі, наприклад, вже давно діють інші стандарти: фізіотерапевт – це помічник лікаря-реабітолога. За визначенням Європейського Союзу фахівців у галузі медицини (Union Européenne des Médecins Spécialistes – UEMS), медична реабілітація – це самостійна лікарська спеціальність, основним завданням якої є сприяння поліпшенню фізичної активності та розумової функції людини, розширення її можливостей у повсякденному житті. Та найголовніше: вона повинна сприяти виходу пацієнта зі стану хвороби з мінімальними втратами для здоров'я.

– На жаль, у нас і досі побутує застаріле уявлення про те, що фізіотерапія – щось далеке й другорядне. Тому цей підручник, який є колективним напрацюванням багатьох українських спеціалістів, дає відповіді на дуже багато запитань. У ньому відображено передові сучасні погляди, зокрема й на методи роботи фізіотерапевтів, – підсумовує Олена Петракевич.

До речі, є у книзі й певний символізм. Фундаментальна праця обсягом 600 сторінок присвячена 85-річчю Донецького Національного медичного університету. Цю дату відзначали у червні минулого року, однак допрацьовували та друкували книгу вже на підконтрольній українській владі території – у Краматорську.

«АРТИЛЕРІЯ» І «РОЗВІДКА» МЕДИЦИНИ

Життя військових медиків змінилося влітку 2014-го, коли у лікувальні заклади почали привозити поранених з передової. Зовсім іншим став і ритм роботи відділення медичної реабілітації та фізіотерапії відомчого госпіталю. Через руки фахівців відділення пройшли всі без винятку поранені на сході держави прикордон-

ники. У більшості випадків це було відновлення втрачених функцій кінцівок, реабілітація після психотравм та акутравм (відновлення слуху), нормалізація роботи внутрішніх органів після оперативного втручання тощо.

Працювати з бійцями фахівці відділення починали одразу після повернення з операційної. Стартували, як кажуть, від самого початку: дихальна гімнастика, лікувальна фізкультура, застосування апаратів для загоєння ран, переносні магніти, електростимулюючі прилади тощо. Працювали просто в палатах, аж поки хворі не починали самостійно пересуватись.

– У нас досить сильна команда хірургів-травматологів, ортопедів і нейрохірургів. Ми працюємо у тісній взаємодії з ними, щоби якомога швидше розпочати процес одужування хворих, – говорить Олена Ливанівна. – Необхідно зрозуміти, що хірургія – це, образно кажучи, – важка артилерія медицини. Під час операції вирішуються глобальні питання. До прикладу, видалення меніску, скріплення зламаної кістки, встановлення штучного суглобу або навпаки – ампутація кінцівки. Далі підключаємося ми – фізіотерапевти. Наша робота не

Реабілітація – як військова розвідка: необхідно добре попрацювати, врахувати можливі ризики, звести їх до мінімуму, отримати якомога більше інформації, взяти «язика» та благополучно повернутися за лінію фронту.

така помітна, копітка, потребує уваги, терпіння та значних зусиль. Це як військова розвідка: необхідно добре попрацювати, врахувати можливі ризики, звести їх до мінімуму, отримати якомога більше інформації, взяти у переносному сенсі ворожого «язика» та благополучно повернутися за лінію фронту. Тобто, поставити хворого «на ноги».

– Деякі процедури ми проводимо по декілька десятків разів, іноді це досить неприємні вправи, – продовжує лікар. – Хворим боляче, трапляються випадки, коли вони навіть кричать, однак прагнення видужати та повернутися додому максимально здоровими

бере верх. Я пишаюся тим, що відсоток звільнених з військової служби після поранень у нас незначний. Переважно більшість постраждалих у боях прикордонників вдалося повернути у стрій. Вони періодично приїжджають у госпіталь, обстежуються, проходять подальші курси реабілітації, маючи при цьому постійну позитивну динаміку.

перестає відчувати біль у спині. Тож у багатьох випадках зникає необхідність хірургічного втручання. Обладнання – виятково вітчизняного виробництва, а тому не потребує значних коштів. Приміщення, де можна змонтувати такі ванни, у відділенні є. А спеціалісти столичної фірми, уповноважені займатися цією справою, зробили позитивні висновки щодо можливості їх обладнання для двох осіб.

– Не всі хочуть лягати «під ніж», прагнуть більш шадними методами досягти позитивного результату лікування. Іншим операція взагалі протипоказана за медичними показниками. – говорить начальник відділення. – Достатній позитивний досвід у цьому напрямку накопичений у наших колег з Міністерства оборони.

Було б доречно закупити й обладнання для ударно-хвильової терапії. За цією методикою, якій вже з десяток років, успішно лікуються захворювання опорно-рухового апарату. З часом у будь-якої людини на хребті утворюються нарости. Апарат, наче відбійний молоток, роздвібує ці утворення з кальцію. Це значно м'якше лікування, ніж оперативне втручання, після якого знову ж таки необхідний реабілітаційний період.

ЗАДОВОЛЕННЯ ВІД ТОГО, ЩО РОБИШ

На запитання щодо відчуття задоволення від професії Олена Ливанівна відповідає, що гарного настрою їй додають результати роботи колективу.

– До прикладу, аналізуєш контрольні тести хворого, який після операції, реабілітації та відпочинку приїхав до госпіталю на наступний етап лікування, і бачиш, що на початку роботи з пацієнтом його променевий нерв на руці на дев'яносто відсотків не виконував свої функції. А повторний тест після проведеного нами комплексу вправ показує, що ця цифра зменшилась до сімдесяти відсотків. Тобто, ми разом з хворим зробили величезний крок уперед на ці двадцять відсотків. Наша копітка праця увінчалася першим успіхом, і це надихає на наступні кроки, щоб зробити ушкоджений нерв ще більш дієздатним. Чи бувають невдачі? Так, бувають, ми їх аналізуємо і робимо висновки. Але головне, що у порівнянні з успіхами їх мізерно мало, – такими словами завершує нашу розмову підполковник медичної служби Олена Петракевич. ■

■ ОСОБИСТІСТЬ

Капітан Заповзятість

Відділ прикордонної служби «Приморськ» є одним із найкращих підрозділів у Бердянському прикордонному загоні. І, як відзначають командири, у цьому чимала заслуга заступника начальника відділу з персоналу капітана Володимира Копича.

Сергій МАГДИЧАНСЬКИЙ

У лютому минулого року він успішно пройшов медичну комісію і за четвертою хвилиною мобілізації був призваний на службу до «зелених кашкетів». Довелося Володимиру Юрійовичу попрощатися з роботою в молодіжному центрі «Захисник Вітчизни – Спас-Азов» міста Приморськ та стати в прикордонній стрій.

– Ми з нетерпінням чекатимемо на ваше повернення! – з такими словами проводжали юнаки свого наставника.

Вивчаючи під його керівництвом українське бойове мистецтво «СПАС», козацькі традиції та національну культуру, вони і справді багато чого навчилися. Володимир Юрійович підготував чемпіонів і призерів світу, Європи та України зі «СПАСу». Відомі спортсмени – Леонід Сидулін, Кирило Гогунський, Андрій Світлинський та багато інших переможців з козацького єдиноборства саме йому завдячують своїми досягненнями.

Ще до мобілізації Володимир Копич організував громадське об'єднання із захисту Вітчизни «Воля». Його члени одразу ж активно включилися у волонтерський рух, що тільки-но зароджувався в країні. Вони і зараз часто виїжджають на передову та допомагають військовим: то теплим одягом, то само-

робними «буржуйками» та продуктами харчування.

З перших днів служби офіцер одразу ж взявся до діла. За його пропозицією у підрозділі започатковано ритуал шанування військовослужбовців, які загинули, охороняючи державний рубіж. А ще – аби молодші поко-

ління «зелених кашкетів» не забували, що вони є спадкоємцями бойових звитяг запорізьких козаків, – за ініціативою Володимира Копича створено Куточок козацької слави.

Таких людей як Володимир Юрійович часто характеризують одним коротким словом «заповзятий». Дійсно, побачити капітана нудьгуючим неможливо – він завжди зайнятий якоюсь корисною справою.

«Володимир Юрійович – із тих мобілізованих офіцерів, які у військовому підрозділі одразу стають своїми», – розповідає заступник начальника відділу «Приморськ» старший лейтенант Ігор Галаган. – Енергія, завзяття та особисте бажання Копича внести щось нове у військово-патріотичне виховання є гарним прикладом для інших».

Крім виконання своїх службових обов'язків у підрозділі, офіцер знаходить час і для пропагування служби «зелених кашкетів» серед місцевих жителів. Як результат, усе більше юнаків-приморчан звертаються до командування відділу з бажанням поповнити прикордонні ряди та підписати контракт.

Та особливою повагою офіцер-вихователь користується серед молодих військовослужбовців. Його щирі поради завжди сприймаються як дбайлива опіка старшого. Адже за плечима капітана Копича – п'ятдесят чотири роки сповненого подій життя, тож у нього є чого повчитися підлеглим.

– А про що мрієш сам? – запитую у Володимира Юрійовича під час чергової зустрічі.

– Живу з вірою у перемогу нашої справи та мрію про мир на рідній землі, – відповідає він. – Інакше й бути не може. ■

■ ВИХОВАННЯ

За покликом юності

Колишні охоронці державних рубезів, які нині проживають у Харкові, називають міську ЗОШ №96 своєю. Саме тут, часто буваючи у своїх підшефних, вони почуваються не гостями, а справжніми помічниками педагогічного колективу у вихованні підростаючого покоління.

Клим ВАСИЛЬСВ

Починалося усе п'ятнадцять років тому, коли за ініціативою полковника у відставці Євгена Іванова у школі започатковано гурток ЮДП, що стало незвичною новиною для учнів. Найбільше бажання брати у ньому участь виявили учні молодших класів. Під час занять школярі, не приховуючи свого захоплення, слухали розповіді сивочолих ветеранів про їхню службу, про затримання з допомогою натренованих чотирирапих «бійців» непрошених гостей.

Згодом за активної участі ветеранської організації Харківського прикордонного загону, педагогів школи та самих учнів було відкрито музей, присвячений правоохоронцям у зелених кашкетах. Розташовані у ньому стенди, фотовітрини, копії документів про організацію служби з охорони східних рубезів країни – усе слугувало військово-патріотичному вихованню школярів на кращих традиціях старших поколінь. За свою небагату історію у музеї побували

відвідувачі з Києва, Одеси та інших українських міст. Не один раз йому присвячувалися розповіді на міському телебаченні, адже він є одним із найкращих серед шкільних музеїв міста й області.

П'ять випускників школи нині служать у лавах «зелених кашкетів». Один із колишніх вихованців гуртка ЮДП, який став офіцером Держприкордонслужби, зараз словами вдячності згадує ветеранів, які відкривали юнакові шлях у виборі майбутньої професії. Про неї полковник у відставці Євген Іванов у листі до редакції «ПУ» висловився поетичними рядками у своєму вірші «Зелена фуражка»:

*«Для кого-то – просто форма,
Для кого-то – цвет.
Для меня моя фуражка –
Моей юности расцвет».*

А до молодого покоління, у вихованні якого бере участь Євген Якович та його побратими, він звертається зі щирими словами зізнання-напуття:

*«Честь моя – моя награда,
Мой соратник и мой брат.
И скажу вам не тая, –
Это – меч мой и броня».*

Для того, щоб юне покоління учнів-харків'ян зростало саме такими патріотами, ветерани не рахуються ані з часом, ані з власними буденними турботами.

– Педагогічний колектив шанує наших помічників, чия робота позитивно сприяє військово-патріотичному вихованню учнів, – каже директор школи Віра Кузнецова. – Враховуючи обстановку, що склалася на буремному сході країни, ми ще більше уваги приділяємо співпраці з ветеранами військової служби.

Така спільність інтересів може тільки радувати. ■

Фото Юрія ГРУБАЧОВА

■ самозахист

Уміють постояти за себе

У сучасному агресивному світі кожна жінка хоче почуватися захищеною. Проте далеко не всі щодня й щогодини можуть розраховувати на постійну опіку з боку сильної статі. Трапляються випадки, коли потрібно покладатися лише на власні сили. Саме тому спільно з фізкультурно-спортивним товариством «Динамо» на базі Північного регіонального управління Держприкордонслужби започатковано заняття з жінками з освоєння методів самозахисту.

Віктор ВИРВА

– На цих тренуваннях ми формуємо основні навички, необхідні для успішного захисту від нападу, – розповідає керівник занять, інструктор центру спеціалізованої підготовки з питань жіночого самозахисту ФСТ «Динамо» Анастасія Комаренко. – Знання прийомів поєднуються з психологічною підготовкою. Ми навчаємо наших підопічних не лише техніки, а й уміння володіти власними емоціями, приймати неупереджені рішення навіть в екстремальних ситуаціях та здатності керувати власним страхом. Це, звичайно, потребує тривалих тренувань. Окрім цього, заняття сприяють розвитку впевненості в собі, дисциплінованості та відповідальності.

■ рідна мова

Спілкуємося українською правильно!

На хвилі патріотизму нині українська мова стає дедалі популярнішою і затребуванішою в суспільстві. Більш того, – це вже не просто модний тренд, а ознака освіченості та інтелігентності співрозмовника. Проте в буденному спілкуванні українці продовжують використовувати занадто багато русизмів, сленгу та інішомовних слів. «Прикордонник України» вирішив зробити свій внесок у чистоту рідної мови, тож на шпальтах нашої газети започатковується постійна рубрика «Мова – ДНК нації».

Світлана ДЕЙЧУК

Адрес і адреса.

У російській мові існує тільки перше слово, тому багато хто з українців може сказати про своє місце проживання, використавши чоловічий рід. Але насправді географічні координати – це лише адреса. Слово адрес також існує, але під ним мається на увазі письмове привітання. І це ще не все, адже слово «адреса» багатозначне. Отже, можна висловити приємні слова на чийсь адресу.

За словами старшого офіцера з фізичної підготовки та спорту Північного регіонального управління підполковника Руслана Целюха, успіх в підготовці досягається за рахунок злагодженої командної роботи, яка поєднується з особистісно-орієнтованим підходом. Дані заняття проводяться в групі, де інструктор уважно спостерігає за діями жінок і кожній з них дає індивідуальні рекомендації та допомагає виправляти помилки.

– Все залежить винятково від готовності дівчат сприймати нову інформацію, – підкреслює Руслан Целюх, якщо бути цілеспрямованим і послідовним, то кожен зможе досконалості та в короткий термін оволодіти прийомами самозахисту. ■

Мати рацію чи бути правим.

Ці словосполучення використовуються в українській мові зовсім у різних значеннях. Але ті, хто звик спілкуватися російською, дуже часто вживають другий вислів, коли мають на увазі перший. Варто пам'ятати, що ви фізично можете бути правим тільки для тих, хто перебуває зліва від вас. І тут немає винятків. Коли щось робите правильно, ви маєте рацію.

Приймати чи брати до уваги.

Правильно говорити лише «брати до уваги», адже приймати ви можете тільки когось або щось – друзів, папери, ліки та аж ніяк не увагу.

Рахувати та вважати.

У російській мові слово «считаю» є багатозначним, і нам треба брати це до уваги. Отже, українська мова надає переклад цього слова трьома різними значеннями: вважати – мати свою думку, рахувати – займатися підрахунками чогось і лічити – послідовно говорити цифри по порядку. Не можна плутати ці поняття. ■

■ зірки на погони

від 24 березня 2016 року №220-ос по Західному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України

полковник підполковнику ГРИГОРАШИКУ Дмитру Володимировичу по Азово-Чорноморському регіональному управлінню Державної прикордонної служби України підполковнику ПАСЛАВСЬКОМУ Михайлу Миколайовичу

від 29 березня 2016 року №235-ос по Східному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України підполковник підполковник майору ЖОВНИЧУ Петру Івановичу по Південному регіональному управ-

лінню Державної прикордонної служби України майору ВЛАЩЕНКУ Олексію Анатолійовичу

майор по Окремому контрольно-пропускному пункту «Київ» Державної прикордонної служби України капітану КАРЛОТЯН Іванні Олександрівні

від 4 квітня 2016 року №255-ос по Азово-Чорноморському регіональному управлінню Державної прикордонної служби України підполковник майору АЛЕКСАНДРОВСЬКІЙ Анжелі Володимирівні Управління кадрового забезпечення АДПСУ

■ від щирого серця!

Персонал Чернігівського прикордонного загону щиро та сердечно вітає з Днем народження начальника прикордонного загону полковника СЕРГІЯ ТИРКАЛОВА та начальника відділу кадрів підполковника СЕРГІЯ ШАПОВАЛА й бажає їм всього найкращого!

Хай будуть з Вами здоров'я та сила,
Хай доля буде ласкава і щира!
Щоб ніколи не знали Ви втоми,
Хай мир і злагода будуть у домі!

Хай Господь дарує надію й тепло
На довгі літа, на щастя й добро!

Персонал відділу тендерних закупівель та моніторингу цін щиро та сердечно вітає лейтенанта ІГОРЯ КОМАРНИЦЬКОГО з Днем народження!

Нехай завжди тобі усміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки!
Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи,
Хай збудеться мрія, бажання й думки!

■ резонанс

Без Бога у серці

Вночі, 2 квітня, поблизу районного центру Новоархангельськ Кіровоградської області вандали поглумилися над братськими могилами бійців та командирів прикордонних загонів і військових частин, які в липні – серпні 1941 року загинули в оточенні у районі Зеленої Брами. Нелюди зрізали хрести, флаги, а також зруйнували та спалили капличку.

Олександр ФІЛЬ

Нагадаємо, що «Прикордонний пантеон» було урочисто відкрито Державною прикордонною службою України за участю представників місцевої влади, ветеранських та громадських організацій у серпні 2006 року. Протягом усього часу він був традиційним місцем зустрічі ветеранів прикордонної служби. У братських могилах покійся прах 239 воїнів, імена тринадцяти з яких вдалося встановити вже у наш час. ■

■ пам'яті товариша

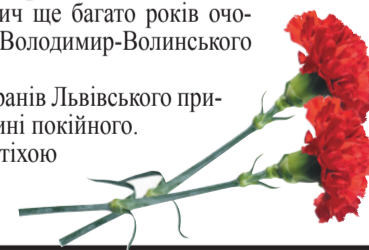
4 квітня 2016 року на 89 році життя пішов від нас у вічність учасник Великої Вітчизняної війни, почесний прикордонник Львівського прикордонного загону, ветеран, колишній командант 1-ої Володимир-Волинської прикордонної комендатури Львівського «Карпатського» прикордонного загону полковник у відставці

КАШЕНКОВ Веніамін Олександрович.

Після звільнення в запас Веніамін Олександрович ще багато років очолював роботу ветеранів-прикордонників на ділянці Володимир-Волинського району Волинської області.

Коллектив військовослужбовців, працівників, ветеранів Львівського прикордонного загону висловлює глибоке співчуття родині покійного.

Нехай добрі спогади та наша підтримка стануть втіхою для рідних і близьких, а світла пам'ять назавжди збережеться в наших згорьованих серцях.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 46779
Наклад: 5000 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатофункціональний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net